

Lov, indeholdende adskillige Bestemmelser om Jagtrettens Afløsning og Udøvelse“.

Anmærkning af Udvalget.

Med Hensyn til Paragraphernes Rækkefølge foreslaaes: „at den Orden, som er fulgt i det fremlagte Udkast til Loven, saaledes som afstemt under Sagens 2den Behandling, vedtages“.

Ordføreren (Treschow): Anledningen til det Forslag, som Udvalget har gjort med Hensyn til § 11, grunder sig paa en Bemærkning, som blev fremsat under Sagens anden Behandling, om at Antallet af de Medlemmer, som skulle afgive Kjendelse, syntes at være vel stort, hvilket i Særdeleshed, dersom det kom til Behandling i anden Instants, vilde medføre en ikke ringe Bekostning for dem, der attraaede Afløsningen. Udvalget har fundet den Grundring, som i denne Henseende blev gjort, grundet, og har tilladt sig at foreslaae, at der istedetfor 2 Boldgiftsmænd sættes een, hvoraf da Følgen vil være, at i første Instants vilde den Commission, som har at afgjøre Sagen, komme til at bestaae af Formanden og 2 Boldgiftsmænd, og i anden Instants af en Formand og 4 Boldgiftsmænd foruden en anden sagkyndig Mand, altsaa 6. Med Hensyn til § 14, da vil det være Ething erindre, at nogle Medlemmer

Formanden: Maaſtee jeg maatte gjøre den arede Ordfører opmærksom paa, at det kun er § 11, der er under Discussion.

Erarup: Hvad Jylland angaaer, da er jeg overbevist om, at denne Lov om Afløsning af Jagten vil blive meget lidt afbenyttet, og dersom Afløsningscommissionerne skulle være saa kostbare, som først var opstillet, at der nemlig skulde vælges 4 Afløsningsmænd foruden Formanden, og ved Overafløsningscommissionerne et endnu større Antal, saa vil, i Forhold til den ringe Værdi af Jagten, disse Commissioner blive saa kostbare, at man næsten aldeles ikke vil benytte dem. Jeg maa derfor aldeles stemme for det af Udvalget stillede Endringsforslag, at Boldgiftsmændenes Antal nedsettes til 2 i første Instants.

Indenrigsministeren: Saaledes som

Udkastet nu er blevet affattet, vil det upaatvibelig være meest stemmende med dets hele Retning, om man ogsaa med Hensyn til de enkelte Punkter holdt sig til Loven af 4de Juli 1850, saaledes som Udvalget nu har foreslaaet. I det oprindelige Udkast var Sagen jo i flere Henseender ført noget bort fra Fremgangsmaaden efter Loven af 4de Juli 1850; men, efter at Udvalget nu har ført den saa fuldkomment tilbage, dertil, og endogsaa i Udtrykkene i Slutningen af § 11 har gennemført denne Gensærlighed saa stærkt, at den har sagt, at der forholdes aldeles efter Loven af 4de Juli 1850, vil det unagelligt være meest consequent og meest overeensstemmende dermed, om man ogsaa med Hensyn til Antallet af Boldgiftsmændene indskrænkede sig til een valgt af hver Part, istedetfor 2, som oprindeligt var foreslaaet. Man udsætter sig jo rigtignok derved for den Anskuelse, at Forretningerne maaſte blive mindre grundigt udførte, men naar man troer, at maatte foretrække Hensynet til den større Priisbillighed, kan der jo ogsaa være Udskilligt, som taler derfor.

Da Ingen videre begjærede Ordet, gik man over til Afstemning, hvorved:

1) ad § 11 Udvalgets Forslag:

At i anden Linie af anden Passus af den ved anden Læsning vedtagne § 11 istedetfor: „2 Boldgiftsmænd“ sættes „een Boldgiftsmænd“ eenstemmigt blev vedtaget med 37 St., og

2) Udkastets § 11 med den vedtagne Forandring saalydende:

Afløsningen af Jagtretten ordnes amtsviis saaledes, at dertil af Kongen paa 3 Aar udnævnes en Formand for Amtet (Kjøbenhavns Jorder indbefattede under Kjøbenhavns Amt).

Derhos skulle de paaagjældende Parter i ethvert enkelt Tilfælde vælge hver een Boldgiftsmænd, som sammentræder med Formanden til at afholde Afløsningsforretningen. I bemeldte Valg skulle Parterne være bundne til de Mænd, som i dette Niemed udnævnes af samtlige Sognesforstanderskaber og Communalbestyrelser i Amtet. Med Hensyn til hine Mænds Udnævnelse, deres Qualification, Liden, hvori de have at udføre deres Bestillinger, og Betsjendtgjørelsen af deres Valg m. v. forholdes aldeles efter de i Loven